

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

10. Homerus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

ad *ἐπιμνηστικὸν* *ἔπος* nominat. Ex ijs luce ipsa clarius est, perfectionem eloquentiæ, quæ in Demosthene excitatus viguit, ex Aristorelis præceptis hausit non fuisse. Nolim tamen hic asserere, non esse vtilem perfectis oratoribus Philosophiam; quinimo, nutritrix est eloquentiæ sapientia, & summam affert in dicendo perspicuitatem, vim, copiam, maiestatem: verum, licet disertis Oratores, qui ante Philosophos, præcul dubio emerferunt, à Philosophis postea fuerint adiuti, non ideo præstantior est Philosophia Oratoria facultate, cuius munus est, reconditas opes sapientiæ proferre in lucem, & flore orationis vestire, sine quo ornatu neglectæ in tenebris, & squalore semper iacuisent. Certe quidem acuntur gladij, sed non ideo eos gladij præstantior; A Philosophis institui possunt Oratores, non ideo sunt Philosophis inferiores.

tè, vt cætera Dionysius Longinus Homerum modo Soli Orienti, modo Oceano comparat, & rectè, vt enim Sol fons lucis, Oceanus ortus pureorum, & aquarum omnium parens: Sic Homerus omnis doctrinæ, addo cum Iustitiano Imperatore, omnis virtutis pater. Atque vt Solis radijs vestiantur, calore animantur, Oceani venis resperguntur & aluntur omnia: sic ex diuinis Homeri carminibus, lumen, Spiritum, alimentum, neccitate, & ambrosia suauis literæ perceperunt. Accedit quod vt in sole Oriente, & Occidente grauisimi colores ad oculorum miraculum cernuntur: In Oceano tot rerum opulentia, tot littorum decore, tot insularum amœnitas delectationem conciliat, sic in Homeri Poësi tot margarite, tot lumina, tot faces, tam varia, tam recondita, tam prompta rerum omnium copia, decus, voluptas sine fæditate delectet. Quanquam non est publici saporis Poëta, nec eos capere potest, qui Græcarum literarum imperiti eundem Latine legunt, aut puerciles amplificationes sententiarum ponderi, & eloquentiæ grauitati præferunt. Quos nihil mirum est de Homero pro sui ingenij modulo sentire, longè aliter ille Antipater Sidonius, qui non modo Poëtam, sed Oratorem; non oratorem tantum, sed Suadæ medullam, nec Suadæ medullam modo, sed Suadæ ipsam mundi, & magnum os nuncupat τὸν Μίσηρον, ἡρώδης, ἡ γροσσομα, ex quo ad eius statuam æream Apis, in ore vatis mellificans cernitur, in Græcorum carminum florilegio. Proceat igitur faustis auspicijs, in albis quadrigis Homerus Rhetorum pater, & longam sub se Oratorum vatumque seriem prospiciet.

Dion. Long. ad 4.
Homeri cō.
Sole, & Oceano comparatis.
Synasis
ἡρώδης ἡ γροσσομα
Homerο
ἡρώδης
ἡρώδης

Antipater Sidonius in Anthologia.

Illustrum Oratorum Elogia.

P Y T H E V S.

CAPVT IX.

Eius imago existat apud Fulvium. Versum in numismate. Vide illustrium imaginum in gines 125. Pythæi suæ. Pythæi meminist Pau. san. in Corinthiacis. Ceter in Bruto. Hermogen. ad 1. Longin. ad 4. Demet. Phalar. de Elocut. Aelian. de var. hist. li. 13. cap. 22. τὰ μὲν ἐμὴν ἐπιμνηστικὸν ἐπιμνηστικὸν. Plin. l. 17. 68. Id. l. 7. cap. 29.

Hic primus in templo Musarum fertur Rhetoricam docuisse, & posteris librum de arte dicendi conscriptum reliquisse.

H O M E R V S.

CAPVT X.

Origo plenioris Eloquentiæ si quis rectè repetat, est ab Homero, nempe hic Orator, & plane orator à Marco Tullio, ab Hermogene Rhetorum præstantissimus, à cæteris: vno omnium consensu magister. Eloquentiæ agnoscitur. Sapiebat profectò Galaton ille pistor quisquis fuit, qui Homerum, quanquam haud satis verecunda specie, prudenti tamen, & arguta depinxit, quippe vomentem expressit, non esculenta credo vinum redolentia, sed aurea flumina, circumstantes verò poëtas, ea quæ ipse euomisset, summo studio colligentes vellem oratores addidisset, quando & ex eodem fonte hauriunt ab eo qui fons ingeniorum à Plinio nominatur, qui & de eorundem præstantia differens addit ingeniorum gloria, quis possit agere delectum, per tot disciplinarum genera, & tantam rerum operumque varietatem, nisi fortè Homero vate Græco nullum felicitius extitisse conuenit, siue operis fortuna, siue materia æstimetur. Ex quo diser-

Solon.
CAPVT XI.

Ante Solonis ætatem de nullo vt disertus memoriæ proditum est (inquit Tullius in Bruto) hic igitur Homero succedat, vir sine dubio magnus, cuius eloquentia, quasi veteris illius Myronis spirans manus horrori simul est, & Religioni. Apparet in eo ingenium acre, velox, excelsum quod eloquentiæ grauioris sedes est mens sincera, & victor animus: contra quem hoc calamitates possunt, quod aduersus solem nebula. His subsidijs paratur non fucata, & potentiorum libidini feruenter ancillans; sed

Grandioris eloquentiæ sedes grande ingenium.

